

قال امام العاشقين كرم الله وجهه انا الصيعة بالحق يوم الحج الذي لا يكتم عنك
 خلق السموات والارض **يعنى** منم آن صحیحہ بحق کہ در روز پیردن آمدن وحشیر کردن خلایق
 است انجمنان روزی کہ پوشیده نیست از وی مخلوقات آسمان و زمین **منقبت**
 قال امام المقربین كرم الله وجهه انا صوت علي بن ابي طالب في الحروب كاصوات العقول
يعنى منم اواز علی بن ابی طالب و جنگها ہی اوازهای رعد **منقبت** قال امام
 الراشدين كرم الله وجهه انا اولنا خلق الله محبته وكتب علي حواشبه لا اله الا الله
 محمد الرسول الله **علي ولي الله ووصيه** **يعنى** منم اول کسی کہ خلق کرده الله تعالی
 اور او نوشته بر اطراف اول آله الا الله محمد رسول الله **علي ولي الله** و قال ثم على العرش
 وكتب علي اركانه الا وبعث لا اله الا الله محمد الرسول الله **علي ولي الله ووصيه**
 ويزر الكهف كرم الله وجهه کہ پسر خلق کرد عرش را و نوشت بر ارکان چهارگانه او کلمات
 مذکورہ و قال ثم خلق الارضين فكتب علي اطرافها لا اله الا الله محمد
 الرسول الله **علي ولي الله ووصيه** ويزر كفت الكهف كرم الله وجهه کہ پسر خلق کرد
 طبقات زمین را و نوشت بر اطراف و جوانب او کلمات مذکورہ قال ثم خلق اللوح
 فكتب علي حدوده لا اله الا الله محمد رسول الله **علي ولي الله ووصيه** ويزر فرمود الكهف كرم الله
 وجهه کہ پس از آن حسن کرد لوح محفوظ را و نوشت بر نہایات و جوانب او کلمات مسموده
منقبت قال امام التوكلين كرم الله وجهه انا الشاعرة التي لم يكن كذب بها
سعيوا **يعنى** منم آن ساعتی کہ بر کس کذب و سکر او است واجب شده بزرگوار و زخ
 و مراد از آن ساعت روز قیامت است **منقبت** قال امام الشاهدين كرم الله وجهه

انا ذاك الكتاب لا يبيد لعنني منم آن كتاب كه نبت مشايخ ربي در رمي كه عثمان
 از قرآن مجيد است **منقبت** قال امام الزا كعين كرم الله وجهه انا اسماء الحسنه
 التي امر الله ان يدعى به **لعنني** منم اسماء حسني التي كرامه است حو سجانه
 بانكه خوانده شود بان بها **مولوي معنوي** كويد ابرع خوش الحان
 بخوان الله مولانا على تسبيح خود كن بر زبان الله مولانا على اسمش عظيم و اعظم
 غفار و فرو عالمست مولانا حق آدم است الله مولانا على خواهي كه بابي زو نشان جان
 در ره او بر نشان كو جان ده است و جان كستان الله مولانا على سلطان سمش
 نظير پروردگاري وزير دارنده بر ما و پسر الله مولانا على **منقبت** قال امام الظاهر
 كرم الله وجهه انا الذي لا يتبدل القول لدي و ما انا بضام للعبيد **لعنني**
 منم انكس كه بتدل و متغير نميشود قول كلام پيشن و نيمه من ظلم كنده مرند را **منقبت**
 قال امام الساجدين كرم الله وجهه انا النور الذي اقتبس منه موسى او هدا **لعنني** منم آن
 نوري كه طلب روشنائي كرد از دي موسى پس هدايت يافت بان نور **منقبت**
 قال امام المكرمين كرم الله وجهه انا هادم القصور **لعنني** منم بر آژنده قهرامي و بنا
 و عمارات عالم **منقبت** قال امام المجتدين كرم الله وجهه انا مخرج المؤمنين
 من القيود **لعنني** منم بر آژنده مؤمنان از بركه ايشان **منقبت** قال امام المجتدين
 كرم الله وجهه انا الذي عندي الف كتاب من كتب الانبياء **لعنني** منم انكس
 نزد منست هزار كتاب از كتب انبياء عليهم السلام **منقبت** قال امام المتكلمين كرم
 الله وجهه انا المتكلم بكل لغت في الدنيا **لعنني** منم سخن كوينده به لغت و زبان كه

در دنیا است **منقبت** قال امام المتعالین کرم الله وجهه انا صاحب نوح و منجی
 انا صاحب ایوب المبتلی و منجی و شافی انا صاحب نوح و منجی **عینی**
 منم صاحب نوح و نجات دهنده او و منم صاحب ایوب که مبتلا بود با انواع محتما و نجات
 دهنده و شفا بخشنده وی منم صاحب یونس و نجات دهنده وی **منقبت** قال
 امام القادریین کرم الله وجهه انا اقممت السموات السبع بنوری و قدرة الکاملة
عینی منم که بر پا کرده ام صفت آسمانها بنور و قدرت کامله خود **منقبت**
 قال امام الغالبین کرم الله وجهه انا الذی بی اسکر ابراهیم الخلیل لوب العالمین
 و اقر بفضلہ **عینی** منم انکسی که بسبب من اسلام آورد ابراهیم خلیل ثم نور و کارها
 و اقرار کرد بفضل و بزرگی او **منقبت** قال امام القانتین کرم الله وجهه انا
 عصاء الکلب و رب ائخذ بناصيته الخلق اجمعین **عینی** منم عصای موسی
 و بان گرفته ام موسی را پیشانی تمام خلق را و قابض و متصرف در ایشان **منقبت**
 قال امام المعطوفین کرم الله وجهه انا الذی نظرت فی عالم الملكوت فلهذا احکمت
 غیری شیئا و قد غاب **عینی** منم انکسی که نظر کردم در عالم ملکوت پس نیام
 غیر خود چیز دیگر را و تحقیق غایب بود غیر **منقبت** قال امام الامرین کرم الله وجهه انا
 الذی احصی هذا الخلق و ان کثر و احسب انهم الی الله **عینی** منم انکسی که
 می شمارم می یا هم اعداد خلق را که بسیار شوند تا آنکه مودب میکردانم ایشان را بسوی الله
 تعالی **منقبت** قال امام المقدسین کرم الله وجهه انا و لی الله فی الارض
 و المفوض الیه امره و ان حکمه فی عباده **عینی** منم ولی خدا در زمین و گذاشته شده

بسوی من آمد خدا و حکم میکنم در بندگی وی چنانچه فرمود یا چنانچه میخواهم **منقبت**
 قال امام المدهین کرم الله وجهه انا الذي دعوت السموات السبع فاجابوني
 فامرتهن ان ينصبن لعنني منم انكسى که خواندم آسمانهای هفت کانه را پس
 نمودند مرا پس حکم کردم بر پانصد منقبت **منقبت** قال امام المنجین کرم الله وجهه انا الذي
 بعث النبيين والمرسلين لعنني منم انكسى که بر انچه انبیا و رسولان را **منقبت**
 قال امام الحاکمین کرم الله وجهه انا الذي دعوت الشمس والقمر فاجاباني لعنني
 منم انكسى که خواندم و طلب اطاعت نمودم ماه و آفتاب را پس اجابت کردند ایشان مرا
مولوی معنوی گوید خواجہ خیر البشر باب شہر دہر راجع شمس و قمر شاہ
 سلام علیک جیدر شکر شکن باب حسین حسن شہر خدا ابو الحسن شاہ سلام علیک
منقبت قال امام المجاہدین کرم الله وجهه انا و احی الارضین و عالمی
 الاقالیم لعنني منم کس ترا ندید زینما و دانا بچیح اقلیمها **منقبت** قال
 امام الشہیدین کرم الله وجهه انا امر الله والروح لعنني منم امر خدا و روح او کہ فرمود
 قل الروح من امر ربي **منقبت** قال امام المبارزین کرم الله وجهه انا الذي قال
 الله اعدائہ القیامی فی جہنم کل کفار عنید لعنني منم انکسى کہ گفت خدای مرا
 دشمنان اورا بفرستد در دوزخ هرگز در کشتن **منقبت** قال امام الاصفحین کرم الله
 انا الذي اوسکت الجبال و بسطت الارضین انا مخرج العیون و صنعت الزرع
 و مسرف الاشجار و مخرج الثمار لعنني منم انکسى کہ تسکر کرده ام کو ہما ز آب
 نکا ہ داشت زمین و کس ترا ندید ام زمینها را چو نہ سکونت مخلوقات و منم پر دن آرنده چشمها و

در پانزده زراعت با دیند کننده درختها و برآرنده میوه **منقبت** قال امام الخليل
 كرم الله وجهه انا الذي اقدوا قواؤها ومنزل المطر وسمع الرعد والبرق لعيني
 منم انكسى كقديرو اندازه کرده ام و مقدر بسیارم قوتهای مردم را و زود آرنده باران و
 شنو آرنده آواز رعد و برق **منقبت** قال امام المتقدين كرم الله وجهه انا مضي
 الشمس و مطلع الفجر و منشى النجوم و منشى الفلك و الجود **لعيني** منم رو سخته
 آفتاب و برآرنده صبح و پید کننده ستارها و پید کننده دروان سازنده کشتی و در ریاض
مولوی گوید عالم بخت اخیری بسم سالکان را بری هم مؤمنان را غم خورمی الله
 سر لانا علی **منقبت** قال امام المتفخرين كرم الله وجهه انا الذي اقوم الساعة
 انا الذي ان اميت فلم اميت وان قتلت فلم اقتل **لعيني** منم انكسى که پیر
 میکنم قیامت را منم آنکه اگر میرانده شوم نمی میرم و اگر بکشند کشته نمی شوم **منقبت** قال
 امام الشاهدين كرم الله وجهه انا الذي اعلم ما يحدث انا بعد ساعة ^{ان ساعة} انا الذي
 اعلم خطرات القلوب و ملاح العيون و ما يخفى الصدور **لعيني** منم انكسى که میدانم
 چیزی را که پیدا میشود در هر وقتی از ادقات و در هر ساعتی از ساعات منم انكسى که میدانم چیزی
 که خطور میکند و میکند در دلها و بک زدن چشما و چهرهای مخفی و پوشیده است و در
 مردم **منقبت** قال امام الخطيين كرم الله وجهه انا صلوة المؤمنين و ذكوتهم
 و حجتهم و جهادهم **لعيني** منم نماز مؤمنان و زکوة و حج و جهاد ایشان **مولوی** گوید
 سبحان حی لا ینام پیدا از هر صبح و شام حج و نماز است و صیام الله لانا علی **منقبت**
 قال امام الوارثين كرم الله وجهه انا الناقور الذي قال الله تعالى فاذا نفخ في الناقور

انا صاحب النشر الاوّل والاخر انا اول ما خلق الله نوري وانا وعلی من نور
 واحد **یعنی** منم آن نافر که گفته است حق سبحانه و تعالی فاذا انقر فی التاقود یعنی قی
 که دیده شود در صورت من صاحب نشر و انکسختن اول که از قبر است و این کنایه از زنده ساختن
 همچنین منم صاحب بر انکسختن زمین بسوی عصمت منم اول کسی که خلق کرده است الله تعالی
 نور مراد من علی از یک **نوریم** **منشعبت** قال امام المعظمین کرم الله وجهه انا صاحب
 الکواکب و مرید لدولت انا صاحب الزلزال و التواجد و انا صاحب المنايا
 و صاحب البلاد یا و فصل الخطاب **یعنی** منم صاحب کواکب و دور کننده
 دولت و منم صاحب زلزله و راحفه و منم صاحب مقصود ما و صاحب بلاه و کلامی که ایما
 گفته است میان حق و باطل **منشعبت** قال امام الساذلین کرم الله وجهه انا صاحب
 ادم ذات العماد التي لم يخلق مثلها في البلاد و انا و لها انا المنقوا البشا
 بیافیه **یعنی** منم صاحب ارم که خداوند عمود و ستونهای بزرگت همچنین ارمی که خلق
 شده در بیج شهری و نه فروتر از وی و منم اتفاق و بذل کننده بجزی که در آن است از نفاق
 جوهر و غیره **منشعبت** قال امام الاشبجین کرم الله وجهه انا اهلکت اجمالا و المتقد
 یسعی ذوالفقار **یعنی** منم که بملاک کردم جباران و سرکشان پشین را بسوی کوشش
 ذوالفقار **مولوی معنوی** کوید سرد فر هر انجمن علامه مهردین آن پر دل و من
 مولانا علی ای بنده شیرین زبان از دیو کریابی امان هر دم بکوار صدق و جان الله مولانا
 که عاشقی در راه بین غره شو خود را بین و انکه ز جان و دل کرین الله مولانا علی ای شمس دین
 جان باز جان در معانی در شان تا آیدت در کوش و جان الله مولانا علی **منشعبت**

قال امام المعلمين كرم الله وجهه انا الذي حملت النوح في السفينة التي عليها انا
الذي اجبت ابراهيم وموانه انا مولس يوسف في الجب ومخرج انا صاحب
موسى والخضر ومعليها **يعني** منم انكسى كه برداشتم نوح را در سفینه كه ساخته بود در
منم انكسجات داوم ابراهيم را از اشش ومولس اويم در غربت منم يوسف در چاه و بر
آرنده وى از چاه منم صاحب موسى و خضر و تعليم كنده آن هر دو حكما و غوامض امر را الهى
منقبت قال امام المحبين كرم الله وجهه انا منشى الملكوت والكون **يعني**
منم سب و باعث پيداستن ملكوت و عالم كون يا منم پيداكندة اين هر دو **منقبت**
قال امام المجدين كرم الله وجهه انا البادى انا المصور فى الارحام **يعني** منم پيدا
كندة منم صورت دهنده اطفال در رحمها **منقبت** قال امام المفسرين كرم الله
وجهه انا الذى ابوى الالكه وادفع الابوص واعلم ما فى الصمائم انا نبشكم بما
تاكلون وما تدخرون فى بيوتكم **يعني** منم انكسى كه پيدا ميكنم نابيناي مادر زاورا
و دور عيانت برص پسى را و انا و واقفم آنچه در ضمائر و خاطر است منم كه خبر ميدهم بچگونه
شما و چيزى كه ذخيره مى نبيد از اورخانهاى خود **منقبت** قال امام المطيعين كرم الله وجهه
انا البعوضاتى ضرب الله بهامثلا **يعني** منم آن بعوضه كه مثل آورده است
بان الله تعالى كذا ان الله لا يمتحنى ان يضرب مثلاما بعوضه فما فوقها **منقبت**
قال امام المطيعين كرم الله وجهه انا الذى اطاعنى الله فى الظلمة **يعني** منم انكسى كه
اطاعت و فرمان بردارى نمود مرا الله تعالى در وقت ظلمت و تاريكى يعنى اجابت كردن
مرا در آن طور وقت **منقبت** قال امام الاجودين كرم الله وجهه انا الذى انا

الله والخلق في الظلمة وددى الى طاعتى فلما ظهرت انكروا وقال جبريل
 وعاد فلما جاءهم صاعقوا كفوا به **يعنى** منم انكسى که بر پا کرد و مهتیا ساخت حق
 تعالی حقیقت مراد حال انکه جمیع مخلوقات در ورطه ظلمت و بستی بودند و خواند انکس را
 بسوی طاعت من پس بعد از انکه روشن شد و ظاهر شد انظلمت در مرتبه وجود آمدن آن
 مخلوقات انکار کردند طاعت و فرمان برداری مرا چنانچه خود سرموده و اشاره نموده
 بنوعالی که در کمال برزگی و نهایت بلندیت در کلام مجید خود فلما جاءهم پس بر گاه که آمد
 ایشان نشناختند قدر او را و کافر شدند **منقبت** قال امام الکاملین کرم الله وجهه
 انا الذى كسوت العظام كحما **يعنى** منم انكسى که پوشانیده ام استخوانها را
 بکسوت کشت **منقبت** قال امام الاعلمین کرم الله وجهه انا الذى هو
 حامل عرش الله مع الابرار من ولى وحامل العلم انا الذى اعلم تاويل القرآن
 والكتب السالفة انا المرسوخ فى العلم **يعنى** منم انكسى که او بردارنده عرش
 خداست با جماعه ابرار که از فرزندان مسند و منم انكسى که بردارنده علم است ای لوار احمد
 و منم انكسى که نیک میدانم تاویل معانی قران و کتب گذشته را و منم راسخ و استوار گشته
 در علم **منقبت** قال امام الصائین کرم الله وجهه انا وجه الله فى السما
 والارض كل شىء هالك الا وجهه انا صاحب الجبوت والطغوت **يعنى**
 منم ذات الله تعالی که در آسمانها و زمین است و هر شىء بجز او فنا شوند است کمر ذات
 او منم صاحب و خالق جبوت و طغوت که بتان و آید مشرکانند **منقبت** قال
 امام الراشدين کرم الله وجهه انا باب الله الذى قال الله تعالى ان الذين كذبوا

باياتنا وانستكبروا عنها الا تفتح لهم ابواب السماء ولا يدخلون الجنة حتى
 يبلغ الجمل في ستم الخياط وكذلك تجزي الجهمين **عيسى** من آن باب
 كه مذكورت در آن آيه كريمه ان الذين كذبوا يعني بد رستي و تحقيق آنها كه يكديگر
 آيات را دستكبار و سر كشي نمودند از آن آيات كشاده نميشود ايشان را در هاي آسمان
 داخل نميشوند در بهشت تا آنكه در آيد شر در سوار سوزن و اين خود بحب عادت محال
 پس در آمدن ايشان تيز در بهشت محال باشد بهين روش خبر ميدهيم ما مجازا **منقبت**
 قال امام الخدمين كرم الله وجهه انا الذي خدمني جبرئيل وميكائيل انا الذي
 الى الشمس مرتين انا الذي خص الله جبرئيل وميكائيل بالطاعة **عيسى**
 منم انكسي كه خدمت كرده برا جبرئيل و ميكائيل منم انكسي كه رو كرده شد و باز پس آورده شد در بهشت
 من اقباب را و در بهشت منم انكسي كه خاص كرده اند حتى سبحانه و تعالي جبرئيل و ميكائيل را عت
 و فرمان برداري من **منقبت** قال امام الاعظمين كرم الله وجهه انا اسم من اسم
 الختي وهو الاعظم والاعلى **عيسى** منم اسمي از اسماء حسني الهي وان اسم اعظم
 را على **منقبت** قال امام البرهين كرم الله وجهه انا صاحب الطور وانا
 صاحب الكتاب المسطور انا بيت الله المعصوم انا حوث النسل انا الذي قرض
 الله طاعتي على كل ذي روح منتضين من خلق الله **عيسى** منم صاحب طر
 و آن كه هيت مشهور در اين دنيا و منم صاحب كتاب مسطور يعني قران يا لوح محفوظ و منم صاحب
 و انخانه ايت در آسمان بمقابل كعبه و عمارت هاي او بقدر زير آن و طواف كننده هاي اوست
 و در اخبار آمده كه داخل ميشوند در بيت المعمور هر روز هفتاد هزار مرتبه بجهت طواف و بان

نوبت طواف بابشان نمیرسد یا مراد به بیت المعمور کعبه باشد که معمور است بحاجیان و زائران
 چنانچه در مدارک مسطور است و منم آنکسی که فرض کرده الله تعالی طاعت مرا بر هر ذی روح و متفلسف
 خلق خود **منقبت** قال امام الغارین کرم الله وجهه انا الذي اكشرا الاولي والآخر
 انا قاتل الاشقياء بسعي ذوالفقار ومحبهم بالثاوية **لعني** منم آنکسی که نشر کرده و
 بر اینکشته خلق اولین و آخرین را منم کشنده بدجنان و به کاران بگوشش ذوالفقار و منم سرور
 حرم حیات ایشان در آتش **مولوی** **منم** آن ساعدین حق و ممنوع معاش کریمین وی
 آدم شده مسجد علی بود آتش که بشمیری از آینه دین زنگ استم و بدعت بزود علی بود آن
 فاتحه دولت و مفتاح سعادت کو قفل در مضطرب بشود علی بود **منقبت** قال امام الکاملین
 کرم الله وجهه انا الذي اظهرني الله على الدين انا منتقم من الظالمين انا الذي
 اوى دعوة الادم انا الذي اورد المناقين من حوض وسوا الله **لعني** منم
 آنکسی که ظاهر گردانید و غالب کرد و حتی بجانه مرادین و منم انتقام کشنده از ظالمان و منم آنکسی که قبول میکنم دعوه امتداد و منم
 که روکنم منافقان را از حوض کوثر یعنی اگر خواهم فرود شام آتش منافقان را از آب حوض
منقبت قال امام الائمة کرم الله وجهه انا باب فتح الله من دخل كان
 امنا انا الذي بيده مفاتيح الجنان ومقاليد التيران **لعني** منم آن درسی که
 کشاده است او را الله تعالی کسی که در آید از آن در باشد امان یابنده از انواع مکروهات و این
 منم آنکسی که بدست او است کلیدهای بهشت و دوزخ **منقبت** قال امام المظفرین
 کرم الله وجهه انا الذي جهدا الجنان باطفاء نور الله واو خاص حجة في
 الا ان يتم نوره وولايت اعطى الله نبيه نورا لكونه واعطاني نورا لحيوة انا

مَعَ رَسُولِ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ فَعَرَفَنِي اللَّهُ مَنِ لَيْشَاءُ وَيَمْنَعُنِي مَنِ لَيْشَاءُ **لَعْنَةُ** مَنْ لَيْشَاءُ
 کسی که سعی کرده بودند چهاران بفرودشاندن نور الهی و کم کردن حجت او را پس متصل گردید به الله
 تعالی که اینست که تمام شود نورا و ولایت او و ادخا بتی خود را در بیای کوشد و در بیای حیات
 من با رسول خدایم در زمین پس شناسا پند مرا کسی را که خواست و منع کرد کسی را نمیخواست
منقبت قال امام الواسعین کرم الله وجهه انا قائم في خضر حيث الاود و ارحم
 و لا نفس يتنفس عني **لَعْنَةُ** مَنْ لَيْشَاءُ ام در سبزی ای در ملکوت
 آنجا که ارواح میخند و نیت نفسی که تنفس کند سر کند عمر من **منقبت** قال امام القاسمین کرم
 الله وجهه انا عالم صامت و محمد عالم ناطق **لَعْنَةُ** مَنْ لَيْشَاءُ منم دانای خاموش و محمد صم
 و دانای گویا **منقبت** قال امام المقارین کرم الله وجهه انا صاحب القرن الاولی
 انا حا و دت موسى الکلیم و اغرق فرعون انا عذاب يوم الظلمة **لَعْنَةُ** مَنْ لَيْشَاءُ
 قرن اولی که در حدیث واقع است خیر القرون قرنی عیسی بهترین و نهان قرن منست و هم که گاه
 و مکالمه کرده ام با موسی و غرق کرده ام فرعون با منم سیراب کننده روزی که غیر از ظل عرش من
 نباشد **منقبت** قال امام الکاظمین کرم الله وجهه انا آيات الله و امين الله
 انا احي و اميت انا الخلق و اوزق انا السميع انا العليم انا البصير انا الذي
 اجود السموات السبع و الارضين السبع في طرفة عين انا الاولی و الباقی
لَعْنَةُ مَنْ لَيْشَاءُ الله و راز دار الله و منم که زنده میگردانم و میمیرانم و من پیدا میگردانم
 میدیدم منم شنوا منم گویا منم دانای منم پنا بظا پر و باطن اشیا منم انکسی که سیر میکند مفت آسمان
 و هفت طبقه زمین را در یک چشم زدن منم اولی یعنی نوح اول و منم ثانی یعنی نوح ثانی

منقبت قال امام المالكين كرم الله وجهه انا ذو القرنين هذه الامة
 يعني من ذو القرنين اين امت **منقبت** قال امام الوصيين كرم الله وجهه
 انا الذي انفتح في الثاويوم عيسى على الكافرين عيسى يعني من انكسرت في فتح نبيكم
 و در صورت آن روزی که بغایت سخت است بر کافران و حال آنکه اصلا احتمال اسلام
 ندارد **منقبت** قال امام المعشوقين كرم الله وجهه انا الاله اسم الاله عظم و هو
 كمنعص يعني من اسم اعظم که آن که بعض است **منقبت** قال امام المصلين
 كرم الله وجهه انا المتكلم في لسان صبا عيسى انا يوسف الصديق انا الذي
 يصلي في آخر الزمان عيسى في خلفي انا المتقلب في الصور يعني منم که گویا شدم
 در زمان خورد سالی عیسی منم یوسف صديق منم انكسرت که تو پاره است الله تعالی مرا یعنی قبول
 کرده است تو بنام من انكسرت که نماز میکند در آخر الزمان عیسی در عقب من منم کرده در صورت
مولوی معنوی آن که بعد تحقیق حقایق بحقیقت گزروی یقین مظهر حق بود علی
 بود آن نقطه توحید احد کردم احد جزا و نفسی وحدت نشود علی بود آن بود وجود
 دو جهان کره معنی بی او شدی عالم موجود علی بود آن نور مجرد که بدن در همه حالت
 با یوسف و با عیسی و با هر علی بود با ملک سلیمانی و با عصمت یحیی با منزلت آدم داود
 علی بود آن روح مصفا که خداوند بقوان بنوخت بکند آیت و سبوح علی بود هم صبا
 هم صادق و هم قانت و منفق هم مادی و هم شاهد و شهود علی بود هم آدن هم اخرو هم
 ظاهر و باطن هم وعده و هم موعود علی بود این سرش بنوازش شمس الحق تبریز از نقد
 وجود دو جهان سود علی بود **منقبت** قال امام الحافظين كرم الله وجهه انا الاله

وَالْأُولَىٰ أَنَا أَبَدٌ وَأَعْبَدُ أَنَا فَوْعٌ مِنْ فَوْعِ زَيْتُونٍ وَقِنْدِيلٍ مِنْ قِنْدِيلِ النَّبْوَةِ
 یعنی منم آخره داوولی که در دنیا است منم پیداکشنده و مبداءشیا منم اعاده و حشرکشنده
 آنها منم شاخهای از شاخهای زیتون که قسم یاد کرده است بان الله تعالی و اللّٰتین و الزّیتون
 و منم قندیلی از قندیلهای نبوت که نگاه میدارم شمع رسالت را از باد آفات **منقبت**
 قال امام الزّکّیّین کرم الله وجهه انا مظهر الاشياء و کیف اشاء **یعنی** منم ظاهرکشنده
 اشیا و پیداسازنده موجودات چنانچه بخواهم **منقبت** قال امام الناظرین کرم الله
 وجهه انا الذی ادى اعمال العباد لا یعرف عنی شیء فی الارض ولا فی السّما
یعنی منم آنکسی که می بینم عملهای بنده ما را پوشیده نیت از من هیچ چیزی در زمین
 نه در آسمان **منقبت** قال امام الخاشعین کرم الله وجهه انا مصبنا الهدى
 انا مشکوة فیها نور المصطفى انا الذی لیس شیء من عمل عامل الا بمعرفتی
یعنی منم چراغ هدایت منم مشکوة که در اوست نور محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم منم
 آنکسی که نیت مرتبه اعتبار هیچ عالمی مگر آن عمل معرفت و دانشکی من باشد **منقبت**
 قال امام الراضین کرم الله وجهه انا خازن السموات و الارض انا قائم بالیقط
 انا عالم بتغییر الزّمان و حدثانه انا الذی اعلم عدد النمل و وزنها و معد
 الجبال و وزنها و عدد قطرات الامطار **یعنی** منم کنجور آسمانها و زمین که همه
 در تصرف قدرت منست منم قائم بعدل منم و انا بتغییر یافتن زمان از حالی بحالی و از حواد
 و منم آنکسی که میدانم عدد مورچه و وزن او را و مقدار کوهها را و وزن آنها و عدد قطراتی
 باران **منقبت** قال امام الخاضعین کرم الله وجهه انا آیات الله الکبریٰ

لَقِيَ أَوْهَا اللَّهُ فَرَعُونَ وَعَصَى **عَصَى** مِنْهُ آيَاتٌ وَنَشَانُهُمْ بزرگ آری آن
 چنان آیتی که نمود آنها را حتی سبانه و تعالی فرعون و عصیان و زرید فرعون **منقبت**
 قال امام المصنفين كرم الله وجهه انا الذي اقبل القبلتين واحي مرتين واظهر
 كيف اشاء **عصى** من انكسى که اقبال کرده ام و مواجبه ساخته ام و قبله یعنی بیت المقدس
 و بعد با منم که زنده ساخته ام و در مرتبه این اشاره است بقصه مشهوره نصیر خانیچه اصفی از این مقوله
 خرمید **عصی** ز غمره لب آن فتنه عجم دیدم ز شهوار عرب آنچه بر نصیر گذشت و قصه
 مذکوره در باب خارق بعون الله تعالی بسایند صبیحه بسبب تفصیل ابراه خواهد یافت و منم
 که هر می سازم اشبارا چنانچه خواهم **منقبت** قال امام المصنفين كرم الله وجهه
 انا الذي رميت وجه الكفار وكف ثواب فرجوا وهلكوا انا الذي حجد
 ولا يبقى الف امته قسحهم **عصى** من انكسى که انداختم بر روی کفار مشیت خاک پس
 کشید و هلاک شدند و من انكسى که انکار کردند ولایت مرا نیز ارامت از استوای که نشسته باشم
 کرد و انبند حق تعالی ایشان را **منقبت** قال امام المصنفين كرم الله وجهه انا الذي
 سايف الزمان وخارج وظاهر في الاخير الزمان **عصى** من انكسى که پیش از زمان
 و خارج از زمان و ظاهر شوند ام در آخر الزمان **منقبت** قال امام المصنفين كرم الله
 وجهه انا الذي عندى اثنان وسبعون اسماء ما العظام **عصى**
 من انكسى که نزد من است هفتاد و دو اسم از اسما اعظم **منقبت** قال امام المصنفين
 كرم الله وجهه انا الذي ادى اعمال الخلائق في مشارق الارض ومغربها
 ولا يخفى على منانهم **عصى** من انكسى که می بینم علمهای مخلوقات در مشرق و مغرب

و پوشیده و نیت بر من بیج چیزی از ایشان **منقبت** قال امام الاورعین کرم الله
 وجهه انا قاصم فراعته الاولین و مخربهم و معدبهم فی الآخون انا معدب
 الجبت و الطاغوت و مخربهم و معدب یعوث و یعوق و نیر و قد اضلوا کثیرا
 یعنی هم شکننده کردن مشرکان پشین و برآرنده ایشان از مملکت ایشان و عذاب
 کنندۀ ایشان در آخرت منم عقوبت کنندۀ جبت و طاغوت و آرنده ایشان از خانه کعبه
 و عذاب کنندۀ یعوث و یعوق و نیر که بتان مشرکانند **منقبت** قال امام العالین
 کرم الله وجهه انا متکلم بسبعین لسانا و مفتی کل شیء علی سبعین وجهاً ان
 الذی اعلمها یحدث فی اللیل والنهار امرا بعد امر و شیئا بعد شیء الی الیوم
القیمة یعنی منم گو یا بفتنا در بان و قوی دهنده هر چیزی و این کنایه است از جمیع امور
 یعنی میدانم هر امری که واقع خواهد شد تا روز قیامت **مولوی معنوی** ای ره
 نامی مؤمنان الله مولانا علی ای سترپوش غیب دان الله مولانا علی داننده راز همه انجام
 آغاز همه ای قدر و اعزاز همه الله مولانا علی احسان ز تو ارکان ز تو هم روح و رسم بجان ز تو
 هم جان و هم جان ز تو الهی قوی و هم اکر می سلطانی و هم اعظمی بر جمله عالم اعلی الله مولانا
 علی هم اینها که یاز تو رسم اولیا و انا ز تو هم عارفان شید از تو الله مولانا علی **منقبت**
 قال امام الاطهرین کرم الله وجهه انا الکعبة الحرام و البیت الحرام و العتیق انا الله
 یملکنی الله شرق الارض و غربها من طرفه عین و لمح البصر یعنی منم کعبه
 الحرام و بیت الحرام و بیت العتیق که هر سه اسم کعبه شریف است و منم آنکسی که مالک مشرق و
 مغرب است و الله تعالی مراد در یک چشم زدن و این کنایه است از تمامی روی زمین **منقبت**

قال امام

قال امام الافضلين كرم الله وجهه انا محمد المصطفى انا على المرتضى كما قال النبي صلى الله عليه
 وآله وسلم علي ظهوري انا الممدوح بروح القدس انا المهي الذي لا يقع على
 اسم وشبهه **عيني** من محمد مصطفى من علي المرتضى جنانا نوحه فرمود ان نور صلي الله عليه وآله وسلم
 که علی ظاهر است و است از من من مدح کرده روح القدس من صاحب فرات که واقع شود
 بر من استنباطی **محدث** قال امام الاكلمين كرم الله وجهه انا اظهن الاشياء
 الوجودية كيف اشاء فيها **عيني** منم که با نیک کردیم شب، مورد به را بر روی
 که بنوا اسم صدق امیر المؤمنین امام المتقين وخیر الوصیین و افضل الناس بعد خیر النبیین
 صلوة عليهم جميعین **مولوی معنومی** آن امام مبین ولی خدا آفتاب وجود
 اهل صفا آن امامی که قائمست بحق در زمین و زمان و ارض و سما ذات او هست و است **العصمت**
 او منزله ز شرک کفر و ریا عالم وحدت مسکین او او بدون از صفات ما فیها او است جانان
 حقیقت انسان جمله فانی شوند او بر جا جنبش او بود رحمی قدیم که روش او بود ملک بقا
 ذات سبحان است باقی و بچون و آن صفاتش علی عالی را نیست خالی صفات او
 از ذات است مسموس او بدات خدا او است آن کنج محفی لا هوت که بحق او بچی شده
 پیدا نقد آن کنج علم بی پایان نیست دیگر بجز علی علا حکمت او جزاوند اندکس
 که حکیم است و عالم اشیا اول حق بود بلا اول آخر حق بود بلا آخری ناصر انبیا است
 او الحق اولیا است دیده بینا او بحق حاضر است در کونین بیقین بدان که او است
 و حی او بحق است و حق از او ظاهر او بحق است و جاد و ان بیقا لمعه نور رومی او کرده
 آفتاب ارضیای خود شیدا بود از نور او اول آدم که شده تاج مظهر اسما بی ولای

علی بقی خدا نهند در بهشت آدم با مطلع کشته است بر پرشی آدم از علم آن امام بقا سجده
 کردند در اطلوت زانکه بود نور خالق تکست تا در ره قدس عالم جبروت انبیا را دلیل
 راه نما شیت در خم بید نور علی کشت از آن نور علم و اعلی نوح از ویافت آنچه می
 طلبید تا رسید او بمنزل علیا کرد ذکرش خلیل در پله شد بر او نار لاله حرا جمله سیرین
 سبیل و کل شد نار نمود بر خلیل خدا رو باو کرد مشک با اسماعیل کشت قربان کشتی
 مصفا بکمال پیش او یعقوب بوی یوسف شنید و شد پنا نور او دید موسی عسر ان
 کشت والد در آن شب یلدا اربعینی قناده بدینچود کشته مستغرق وصال لقا گفت باز
 مرا نشانی ده گفت و آدم تراید و پندنا بود با حمید انبیا در سر کشت با ذات مصطفی پیدا
 در شریعت در مدینه علم در حقیقت امیر هر دو سرا لطف او بود بهم مریم کشت عیسی از
 آن سبب پیدا سر او دید سرور کونین در شب قرب در مقام دینی از علی می شنید نطق علی
 بجلی جز علی نبود اینجا او علی است و این تخم رسول او است دالی و شوهر زهرا ره روان طاهر
 او مطلوب عارفان صامت اند و او گویا خلق جهان او بود عالم غیر نادان و او بود انا
 علم جاوید شد برش روشن کرد تحقیق رمز ما وحی او است مقصود کمال موجودات
 او است واقف ز کجای خدا ذره نیت پمیشیت او از شری که فوق تحت سرا قاصر
 علم واحدیت او است کرده او قصدین شرع بنا اول و آخر او بود در دین ظاهر و باطن
 او بود جدا مانندانی تو سر تمنی نرسی در ولایت دالا کرد لا کنی بچید کن تا بر ندت
 بجنه الماوی روح اعظم بگردم قد او دایم در طواف و ذکر و دعا گفت احمد خود را سر تحقیق
 بو تر است شاه هر دو سرا کز شود روشنست که والی او است با من ایچا چه کم کنی غوغا

مومنان چو رو باد دارند که امیر است و دادی والا ما همه فزه ایم او جو رشید ما همه قطره ایم
 او دریا ما همه مرده ایم او زنده ما همه پستی ام او اعلی ما همه غافلیم او آگاه ما همه فانی
 ایم او ببقا شمس دین چونکه صادقی در عشق جان فدکن برای مولانا تا شود جانت وصل
 جانان تا رسد قطره ات سوی دریا بنده خاندان بجان می باش کر بجوایی رسی تخت
 لوا **منقبت** در سند احمد بن حنبل از ابن عباس رضی اللہ عنہ مرویت که
 شنیدم از امیر المؤمنین علی که میگفت انا عبد الله و اخ رسول الله و انا عبد
 الاكبر لا يقولها غيري الا كاذب **مفتی یعنی** من قطب زمان و قائم مقام
 جیب رحمان و برادر رسول اللہ و منم صدیق اکبر کلمه را کسی نکوید چیزی من مگر مفتی **موقوف**
 گوید اسم عبد اللہ مخصوص اقطابست و لهذا اکابر انبیا علیهم السلام را که اقطاب عصا
 بودند در قرآن مجید هر جا ذکر کرده مرسوم عبد اللہ کرده کما قال اللہ تعالی انی عبد الله
 انا انى الكتاب و جعلنى نبيا **منقبت** در مصابیح القلوب و سير النبي
 و كفاية المؤمنین از امام حسین علیه السلام مرویت که گفت روزی بد من رکن رفاست
 غسل در آب شد ناگاه موجی برآمده پراهنش بر د چون پروان آمد هاتقی گفت انظر عنك
 وخذ ما توى چون نگاه کرد پراهنی دید در دیبائی پیچیده فا گرفت رفته از کر پناش
 افتاد که بد نوشته بود **بسم الله الرحمن الرحيم هذه هدية من الله العزیز الحكيم**
الى علي بن ابي طالب هذا قبض بود عثمان كذا لك اوردشاهان قومنا الخ
یعنی این تحفه است از خداوند عزیز الحكيم بسوی علی بن ابی طالب این هدیه قریص است که
 داده شده است عثمان بچپین میراث میدهم او را بقومی دیگر **منقبت** در مجلد

بیب السیر و مناقب ابن مردویه از انس مالک مرویت که رسول صلی الله و آله وسلم فرمود
 مشتاق است بچهار کس از امت من خودم معلوم کنم پس نزد ابوبکر رضی الله عنه رفتم گفتم رسول
 ان الجنة تشاق الى اربعة من امتی پرس از آنحضرت آن چهار کس کدام اند ابوبکر گفت
 اول خطه دارم اگر از جمله آن چهار نباشم بنویسم بر او برشش که سینه اشگاه نزد عثمان رضی الله عنه بقصد
 مذکور با وی در میان نهادم او نیز گفت اندیشه دارم اگر از آن چهار نباشم بنویسم بر او
 بطعن من کشانید پس نزد عمر رضی الله عنه رفتم گفتم او نیز در جواب گفت می ترسم اگر خصل
 آن چهار نباشم بنوعی مرا کنا تنها گویند بعد از آن امیر المؤمنین علی رضی الله عنه گفتم امیر گفت ما
 از آن سرو سوال کنم اگر از جمله آن چهار باشم لوازم حمد الهی تقدیم رسانم و اگر نباشم
 از خدای عزوجل مسالت نمایم که مرا از آن چهار گرداند و بسوی رسول متوجه بشود من با وی
 رفتم ما در آمدیم و برای بهایون در حالی که سر مبارکش در کنار دوحیه کلبی بود چون دوحیه
 امیر را دید سلام کرده گفت بگر سر مبارک پسرتم خود که گشود او از تری زمین چون رسول پیش
 شد سر خود را در کنا بر تفضی علی دید سر خود یا اخی نیاروده است ترا نزد ما مگر حاجتی گفت یا
 سول الله وقتی که داخل شدم در خانه سر مبارک تو بر زانوی دوحیه کلبی بود بر من سلام کرده
 گفت بگیر بر پر خشم خود که تو از من احق اولاد منی باین کار فرمود یا اخی شناسختی او را گفت
 خدا بهتر شناسد فرمود جبرئیل بود امیر گفت یا رسول الله انس مرا آگاه گردانیده که تو فرمود
 بهشت آرزو مند چهار کس است از امت من کدامند آن چهار کس آن سرور بهشت حق پرست
 نبود سه نوبت بسوی امیر المؤمنین کرم الله وجهه اشاره کرده گفت والله تو اول آن
منقبت در مناقب حافظ بن مردویه از ابن عباس و ابن مسعود رضی الله

عنهما مرویست که روزی در آمد علی مرتضی بچانه محمد مصطفی و عائشه رضی الله عنهما نزد انسر و بود
 پس امیر المؤمنین در میان سید المرسلین و اُم المسلمین نشست عائشه گفت یا علی این
 نه جای نشست انسر و فرمود کوتاه کن و دست بردار از این سخن و در بخان مراد بخش برادر
 من بدرستی که او امیر مؤمنان و بهترین مسلمانان و پشوی انانی که دست و پانی و روی و روی
 نور نیست در روز قیامت بر صراطی می نشیند و او یار دوستان خود را بخت و آن
 و اعدا را در آتش می اندازد شافعی علیه الرحمه گوید **شعر** **عَلَى حَبْتِ حَبْنَةِ قَسِيمِ**
وَالْجَنَّةِ وَوَصِيَّ الْمُخْطَفِيِّ حَقًّا امام الادب و الجنة حکیم ثمالی نایب
 کرد کار حیدر بود صاحب ذوالفقار حیدر بود مهر و کینش دلیل منبر و اولاد حکم و چشمش قسیم
 حنت و نار **منقبت** در اوسط طبرانی دستدرک حاکم و صواعق محرقه از امام سلمه
 رضی الله عنه منقول است که گفت کان رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم اذا غضب
 یجسر احد بکلمة الاعلی **یعنی** وقتی که رسول غضبناک شد دلیری میکرد
 هیچ یکی که مکالمه کند با وی مگر مرتضی علی **منقبت** در مصابح مشکوه در روضه
 الاحباب و حیب التیر و معارج النبوة از جابر بن عبد الله انصاری مرویست که در محامد
 طایف رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم با مرتضی علی بطریق راز سخنان می گفت چنان
 زبان بیان راز با متداد کشید مردم گفتند عجب راز دور است که با پسر عم خود میگوید
 رسول بر برابر شما بر مشرف شده فرمود ما انجیه **ولکن الله انجاء یعنی** من بخود
 با وی راز مخفتم بلکه الله تعالی با وی راز میفرمود و از این جا است که حکیم ثمالی گوید **محمود**
 محمود بود کعبه جازا محرم او گشته سریزدان را کاتب نقش خانه تنزیل خازن کعبه

تاویل را از و از خدا می پیغمبر راز دار پیمبرش حیدر منقبت در کلمه العباد و در
 السعدا مسطور است که روزی سید کاینات علیه افضل الصلوة و اکمل التحیات پنج مرتبه سجد
 کرد و اصحاب استفسار نمودند یا رسول رب العالمین سبب سجده است چیست فرمود چه میل آمد
 گفت بدرستی که الله تعالی دوست میدارد و فاطمه را باز سجده کردم گفت دوست حسین را بر
 سجده کردم گفت دوست میدارد و کسانی را که دوستند ایشان را دیگر سجده کردم گفت دوست
 میدارد و دوست دوست ایشان را دیگر سجده کردم **منقبت** در سند احمد بن حنبل و صحاح
 بروایت انس بن مالک مرویست که چون عبد الله عباس بحالت نزع رسید گفت یا خدا یا ابراهیم
 میخوابم بسوی تو بدوستی علی بن ابی طالب **منقبت** در کشف الغم و مناقب خود
 و حسیب التیسر بروایت امام حسن عسکری رضوان الله علیه مسطور است که شاه ولایت پناه در
 حیات سید المرسلین ملقب با میر المؤمنین بود قصه چنان است که روزی صلی الله علیه و آله و سلم
 گفت یا اخی اقیاب جهانتاب سخن کن که او نیز با تو سخن خواهد کرد امیر المؤمنین گفت السلام
 علیک یا ایها العبد المطیع لله آقیاب در جواب گفت و علیک السلام یا امیر المؤمنین
 و امام المتقین و قائد الغر المحجلین و نیز گفت یا علی تو در دوستان تو در بهشت خواهی بود و در
 کسی که زمین نقش شود محمد مصطفی صلی الله علیه و آله دستم خواهد بود و بعد از آن تو و اول کسی که گرت
 حیات خواهد پوشید محمد مصطفی صلی الله علیه و آله خواهد بود بعد از آن تو چون آقیاب بدین
 شارت مشکلم شد امیر المؤمنین بسوی قبله جد شد و اشک از چشم مبارکش در سیدان
 آمد رسول فرمود یا اخی و حسیب ارفع و اسک فقد بان الله بک اهل سبع سماوات
یعنی ای برادر من و دوست من برادر خود که تحقیق میگرداند الله تعالی بسبب تو بخت

آسمان را **مؤلف** گوید در احسن الکتاب مسطور است که هفت مرتبه آفتاب با میر تکلم
 نمود **منقبت** در مناقب خطیب خوارزمی و مناقب ابن مردویه و در مناقب حلیه الایوب
 و احسن الکبائر از انس مالک مرویت که رسول مرا گفت از جهت من آب ترتیب کن چون بغرموده قیام
 نمودم و وضو ساخته و نماز گزارده فرمود ای انس اول کسی که امروز پیش من آید امیر المؤمنین است
 المرسلین و خاتم الوصیین و امام الغر المجلدین است گفتم پدر و مادر من فدای تو باد آن کدام کسی
 فرمود همین زمان طالع شود در این اثنا امیر المؤمنین علی آمده دست بر در زد آن سرور
 ایست امیر المؤمنین و خیر الوصیین و اولی الناس بعد النبیین **لمؤلفه** بود همیشه
 بفرش تاج دین زانکه پیشک بود امیر المؤمنین بعد از آن برخواستند با مرتضی معانقه کرد
 روی مبارک خود بر روی او مالید و غرق روی او بر روی خود پس امیر گفت یا رسول الله ص
 این شفقت و التفات چیست فرمود یا اخی چرا با تو مهربانی نکنم حال آنکه تو احکام دین میدانی
 و سخن مرا باست میرسانی و بیان میکنی این معنی را که بعد از من اختلاف کنند در آن
منقبت در صحیح ترمذی و صحیح نسائی و صحایف و مشکوٰۃ و مصابیح و هدایه القدر
 و دستور الحقایق و در مجلد ثانی جیب السیر هم از انس مرویت که روزی مرغ بریان نزد نبی
 آخر الزمان علیه الصلوٰۃ الرحمن آوردند و بسوی آسمان کرده گفت اللهم اتیننی یا حبت
 خالقک الیک یا کل مع هذا الطیر یعنی بار خدایا دوست ترین خلق را نزد من بفرست
 تا این مرغ ^{بریان} با من بیند اول نماینده امیر المؤمنین هماندم نزد سید المرسلین آمد و سرور را بر آغوش
 گزار مرغ بریان فرمود **منقبت** در شرح حافظیه مسطور است که امیر مرتضی از آن
 رو خوانند که همیشه در رضای حق شجانه بوده و سرور نیز از وی راضی و شاکر بوده **منقبت**

در صحاح مستندة و مشکوة و مصابیح و دستور الحقایق و صحایف و صواعق محرقه و مسند احمد بن حنبل
 و اوسط طبران و مسند بزار و تشریح و شروح الامة و هداية السعداء بزبان عربی و در حسیب الشیر
 و روضة الاحباب و معارج النبوة بعبارة فارسی با سائید صحیحه حسین مطهر است که بتواتر
 ابراد یافته که امیر المؤمنین بکتاب مستطاب که از آن روز مخاطب شد که در جنگ خیمه السرو عرضی
 عنده را امیر شکر کرده و ستاده چون رد بغار آورد ابو بکر صدیق را امیر شکر نموده فرستاد او نیز
 عظیم خورد آن سرو در صلی الله علیه و آله دستم بنا بر التماس عمر دیگر بار او را امیر شکر کرده و ستاده
 چون باز لشکر اسلام انزام یافت پس بزبان بجزبیاں فرمود لا اعطین الی اینه عدا و جلا
 کوارا غیر فراد محبت الله و رسوله و محبت الله و رسوله **لعنی** بر آینه عطاکنم علم فرود
 مروی که بتکرار میکند و گریزنده نیست خدا و رسول را دوست میدارد خدا و رسول او را دوست
 میدارند و نیز در شرح الامة گوید امیر المؤمنین را اگر از آن خوانند که بتکرار جمله بر کفار آورد
 و در هیچ زمکاهی قرار نموده چنانچه صاحب تزیینة الارواح گوید آن سرو در مطلق آن ابن عم نبی انجوه
 ولایت آن فرع ثمر نهایت آنکه بی او مدینه علم را در می بایست و آنکه با و قصر دین را هیچ در نهایت
 شیر مروی که در سیجا هیچ روی پشت نداده و شیری که در هیچ جا هیچ پشت روی نیاروده آن
 بر دلی از پنج نفره لشکر را دو باره میگرداند آن صفدری که بیک حمله قلعه را دو باره می
 سختش کرده بود از آن در دل دوستان می نشست تیغش و در رویه از آن دشمنان را می شکست
پیت شیر زیوان گزنیب جوش خصم را بفسرده خون در حنجره بود از اسب او
 پیش از اجل جان دشمن از غری در غوغه او است قلب شکر اسلام از آن مردین می
 مانده بر فواز قدر عالم منظرش من گویم آسمان کند چون کم از یک نقطه سو هم شد

در محیط مرکش نه دایره **مثنوی جمال زلی شاه نعمت الله احمد**
 برسل امام انبیا است حیدر کرار قط اولیا است از چهره کار خوانند شاه را کج نکویم
 من بگویم با تو راست باره در کسوت پیغمبران آمدوشد این دلیل قتها است **بار ما پیغمبر**
 ولق آدمی آن علی کوشه سوار لافتی است **مثنوی** در دستور الخلاق و کتب الامرار
 مسطور است که امیر المؤمنین ملقب بلقب اسد الغالب از آن زمان شد که پیغمبر **کام**
 معراج رفت در بارگاه کبریا شیری دید باز بچرخ های نور بسته هر بار میخواست بیشتر شود آن
 شتر حمل میکرد از حیرت پل پسید یا اخی این چه میخواهد گفت یا رسول الله تفحص کن مگر از متاع دنی
 چیزی زاید با توست چون نظر کرد انگشتری در دست حق پرستش بود بر آورده جانب شیر
 افکنده چون از معراج آمد امیر المؤمنین مبارکباد عرض نموده انگشتری در پیش نهاد آن سرور
 فرمود **جواک الله فی الدارین خیرا یا اسد الغالب** **پیت** علی مرتضی کزیت شیر
 حضرت یزدان شب معراج چون خاتم گرفت از دست آن سرور **مثنوی** در صحیح بخاری
 مسلم و صواعق در روضه الاجاب و روضه الشهداء و معارج النبوة مسطور است که در غزوه ذوال
 چون رسید کانیات صلح و معااهده نموده بدین عنبر سکنه بازگشت درین سفر نظر اثر امیر المؤمنین
 حیدر زابلیت ابو تراب مکنی گردانید عمار پاسر گوید در غزوه مذکوره من و امیر در پای درخت
 حرمایی بخواب رفته کرد آلوده شده بودیم که آن سرور صلی الله علیه و آله دستم بر بالین ما آمده با
 میر گفت تم یا ابا تراب و فرمود یا اخی ترا خبر دهم از به نجات ترین مردمان گفت آری و
 کس اندکی آنکه ناقه صالح را عفر کرد و دیگر آنکه محاسن ترا چون تو رنگ کند این میگفت و دست
 حق پرست خود بر سر روی امیر المؤمنین میکشید و ملا عبد الرحمن جامی در شواهد النبوة می

در روزی سید کاینات بخانه سیده النساء علیها التحیة والثناء در آمده پرستیدای فاطمه
 پرستم من کجا است گفت میان من و او گفتگوشی شد بنا برین در خانه قیدولو نکرد و آنسرور بیرون
 شتافته امیر را تجسس نمود یکی گفت فلان جا بجا برفت سید المسلمین آنجا رفته دید که دروا
 زدوشش افتاده و خاک آلوده شده خاک را بدست پاک خود دور کرده میفرمود قلم یا امانت را بکوبند
 از آن روز امیر را هیچ نامی و کنیتی از ابوتراب خوشتر نیامدی **مولف گوید چون**
 بین الروایتین تفاوت عظیم بود بنا برین هر دو در چیز تحریر آورد و بعد نیست که سید المسلمین
 نسبت امیر المؤمنین این گونه التفات دوم تبه کرده باشد **والله تعالی بحقائق الامور**
 در دستورا کفایت می آرد چه سبب است که هرگاه اسم یکی از صحابه مذکور شود رضی الله عنه گویند و
 استماع نام امیر المؤمنین کرم الله وجهه در دست که روزی سید کاینات پیش از بعثت بخانه
 ابوطالب آمد و فاطمه بنت اسد که والدۀ امیر بود گفت یا محمد هرگاه تو در خانه می آئی فرزند رحم
 چنان روی خود در شکم میزند که بی اختیار قیام می نمایم بزبان مجربیان فرمود کرم الله
 و بروایت دیگر چون والدۀ امیر را از مشاهدۀ جمال محمدی طاقت نشستن نماندی بر سبیل
 قیام نمودی روزی ابوطالب گفت محمد شبانۀ فرزندت اینهمه اگر امیر می کنی گفت والد
 تو اضعی که از من واقع میشود اختیاری نیست اگر در حالتی که بجانب من محمدی آید قیام
 نمایم فرزند رحم من از غایت طمیدن و نهایت اضطراب هلاک شود گفت بی بران قبول یعنی
 ستوان کرد پس ابوطالب و حمزه اتفاق نموده دستهای خود بردوشش ماوراسه الله الغالب
 محکم کرده سید کاینات را از بیرون خواندند بجز و مواجۀه لقای مصطفوی والدۀ امیر بتابند
 و تقویت مرتضوی قیام درست نمود آنسرور فرمود کرم الله وجهه بروایتی هرگاه آنسرور **ص**